

HOE BELEG JIJ JE PERSOONLIJKE VALUTA?

26

Er was eens, lang geleden, een volk dat het erg moeilijk had. Ze werden zo belaagd door hun omringende volken, dat ze onder voortdurende druk en in grote stress moesten leven. Verschillende stammen overspoelden hun dorpen en steden als zwermen sprinkhanen. Ze drongen een gebied binnen, zetten er hun tenten op en verdwenen pas als alles wat eetbaar of waardevol was, verdwenen, verbrand of geroofd was. Was het oogsttijd, dan was de vijand hen voor om alles kaal te maaien of af te branden ...

In hun huizen waren de bewoners van dit land niet veilig voor overvallen. Dus verschansten ze zich in grotten, holen en in vestingen die ze hoog in de bergen en ver uit het zicht bouwden. De koe, het schaap en een ezeltje die nog overbleven, werden op een klein stukje gras in leven gehouden. En groenten of granen kweken in rotsachtige gebieden was ook niet ideaal. Zo werd dit volk in diepe armoede geduwd. Een uitzichtloze situatie.

Er zijn momenteel zeker ook landen en gebieden waar mensen in zo'n omstandigheden leven. Omdat ze de speelbal zijn van de willekeur van buurlanden, van hun eigen politieke systeem of van rampzalige natuurfenomenen. Hier in België valt het nog relatief mee, zonder voorbij te gaan aan de tegenspoed die sommige gebieden van ons land hebben moeten doorstaan. Je kan echter

ook op persoonlijk vlak angst, druk of stress ervaren. Hetzij door anderen om je heen, hetzij doordat je harde werk je niet oplevert wat je zou wensen.

Een man uit het volk dat ik eerder beschreef, vroeg zich vertwijfeld af: "Als er een God bestaat, waarom is ons dit dan allemaal overkomen? En als Hij wonderen kan doen, zoals er wel eens wordt gezegd, waar blijft Hij dan?"

Ik moet eerlijk zijn, die gedachten zijn ook al in mij opgekomen. Ik weet zeker dat ik niet de enige ben, ook al wordt er niet meer zo over God gesproken. Alleen, als je gelooft dat God niet bestaat en bijvoorbeeld gelooft in het universeel goede karakter van de mens, dan kom je ook wel eens bedrogen uit, niet? Of als je gelooft dat alles en iedereen slechts een product van het toeval is en we onderweg naar nergens zijn, dan is het wel een erg bittere pil dat geluk, veiligheid en recht zo oneerlijk verdeeld zijn over de mensheid.

Die man die deze vragen stelt, Gideon heet hij, krijgt kort na zijn wanhopige vraag een bezoek. God geeft hem een eenvoudige opdracht:

"Ik zal u sterk maken, ga dus en verlos Israël uit de macht van de Midjanieten!"
Rechters 6:14

Gideon is niet bepaald

enthousiast. "Sterk genoeg? Nee bedankt, vraag het toch maar aan iemand anders! Er zijn zoveel redenen om het aan iemand anders te vragen, dat ik nauwelijks weet waar te beginnen." God wil echter van geen wijken weten. Hij wil dat Gideon de vijanden zou verdrijven "alsof het maar om één man ging".

Gideon is niet lichtgelovig. Hij vraagt een wonder als bewijs dat God het meent. En dat krijgt hij ook.

Gideon antwoordde:

"Als het echt waar is dat U mij op die manier zal helpen, geef mij dan een teken om te bewijzen dat het werkelijk de Here is die mij dit zegt!"
Rechters 6:17

Maar dan vraagt God toch wel iets vreemds. Hij moet een stier van zijn vader nemen en die stier gebruiken om een afgodsaltaar en gewijde paal van de familie omver te trekken. Daarna moet hij de stier offeren en daarvoor het hout van de paal gebruiken.

Misschien ken jij de uitdrukking 'heilige huisjes' wel. Het gaat om afspraken of overtuigingen bij een groep van mensen waar je niet aan mag raken. Elke familie heeft er: 'Bij ons doen we dat zo.' Gideon wordt gevraagd om twee heilige huisjes letterlijk omver te gooien. En zo afstand te doen van alles wat hij meekreeg van thuis uit. Dat de familie nog stieren

overhad, moet wel iets betekend hebben in een tijd van armoede. Een stier verbranden was dus letterlijk een serieus materieel offer voor de familie. In tijden van onzekerheid dan ook nog hun spirituele houvast, het gezinsaltaar en de gewijde paal, omgooien, betekende ook een offer. De familie zou furieus zijn als ze erachter kwamen wat

Gideon had gedaan. Gideon gaf zijn onzekerheid over zichzelf als mens, de heilige huisjes van zijn familie en stad, zijn laatste materiële middelen en zelfs zijn logica op. Niet zomaar, hij vroeg wel bewijzen, maar toen hij ze kreeg, ging hij door met het plan dat God met hem had. De weg naar zijn bestemming verliep in stukjes, niet altijd op een ideale

of logische manier, met geregeld wat tegenstand en niet zonder hindernissen. Uiteindelijk bevrijdt Gideon zijn volk en breekt er een periode van 40 jaar vrede aan.

Ik heb ook een Gideon-ervaring meegemaakt. Maandenlang hadden 'vijanden' gezorgd voor druk, angst en onzekerheid. Wat kon de bedoeling zijn van die

lange periode? **Als God bestond, waarom gaf Hij dan de richting niet aan?** Waarom kreeg ik geen antwoorden?

Ik moest toegeven dat veel van mijn '**zekerheden**' maar schijn waren. De dingen waarvan ik dacht dat ze mijn toekomst wel zouden veiligstellen, bleken toch niet zo waardevol. Als je je gezondheid, je materiële welstand, je huis, goede relaties als een zuurverdiende en dus rechtvaardige beloning beschouwt, waar je dus zelf over kan beschikken, dan vrees ik dat je bedrogen kan uitkomen.

Als je echter zoals Gideon bereid bent tot **een 'all-in' naar God toe**, zodat Hij jouw 'assets' of 'valuta' kan gebruiken voor een

hoger doel, dan krijgen ze plots een veel grotere, hogere waarde. **"Toen leefde het land veertig jaar lang in vrede, zolang Gideon leefde."** *Rechters 8:28*

De zekerheid is in mijn leven nog niet helemaal terug. De les van Gideon die ik heb geleerd, moet ik nog regelmatig herhalen. Wel merk ik dat God puzzelstukjes aanreikt uit hoeken waar ik het zelf nooit had gezocht. Het is een spannende tocht, die leidt tot een complete puzzel die bij mij past en die God voor me heeft ontworpen. Ik geef stukjes van mezelf af in de handen van God, zodat Hij er iets beters van kan maken dan ik zelf zou kunnen bedenken.

Ik hoop en bid dat jij ook bemoedigd mag zijn door het

verhaal van Gideon. Dat je ook wil overwegen om, wanneer je in een periode van armoede, stress of angst zit, wat je nog overhoudt aan God over te leveren, zodat Hij er iets mee kan doen.

Ik bid dat Hij u sterk zal maken, ...u te hulp komt vanuit zijn heiligdom, ...u geeft wat uw hart verlangt en dat Hij al uw plannen laat lukken.

Psalm 20: 2, 3 en 5

Noot:

In het licht van het conflict tussen Israël en Palestina, wil ik het volgende benadrukken:

Dat er hier wordt geciteerd of geput uit de Bijbel en dat het gaat over Israël als volk tegenover vijandelijke volken, mag helemaal niet worden gezien als een standpunt in het voordeel van één van beide partijen.

LEES ONLINE

Marieke Rommel